

Iz slov. Bistrice 30. avg. (Naš okrajni urad in slovensčina.) Poslednji slov. Gospodar omenja neko prigodbico, ki se je meni z slovensko vlogo pri tukajšnji sodnji nedavno pripetila. Za po dražbi kupljeno posestvo položil sem 10. marca t. l. kupnino z prošnjo v slov. jeziku spisano, naj se mi izroči prisvojilno pismo (Adjudicirungs-Urkunde). Na to vlogo dobim nemški odlok, v katerem se prošnja reši po mojej volji in se mi poda prisvojilno pismo, seveda tudi nemško. Po tem pa tako le nadaljuje naša okrajna sodnija: „To se gospodu prosilcu na znanje daja s tem dostavkom, da se g. prosilcu priporoča*, v prihodnji vlogi na to sodnijo oddati ne v slovenskem, ampak le v nemškem uradnem jeziku**, ki je sodnji in prosilcu enako razumljiv in vaju, sicer bi, ker sodnje ni volja, g. prosilca na njegovo politično stališče (Partheistandpunkt) slediti, nerazumljive slovenske vloge se zavrnilo (zurückgewiesen). — Le ta vloga je le po priloženem denarji samo ob sebi razumljiva.“ — Tako naša okrajna sodnija. S tem odlokom seveda nisem bil zadovoljin in sem se koj zoper njega pritožil z to-le zopet slovensko vlogo:

„Slavna c. k. okrajna sodnija! Zoper odlok, št. 1054, izročim, kar se tiče jezika za prihodnje vloge, sledečo pritožbo.

§. 13 sodnega reda, ino ukaz visokega ministerstva, proglašen v državnem zboru dne 17. marca 1862, dovoljuje občno rabo slovensčine pri tej sodnji, ker je slovenski jezik deželni jezik na Štajerskem. Ako smem po postavi rabiti slovensčino v svoji prošnji, tedaj slavna sodnija drugega nič nima opraviti, ko meni odlok dati po postavi, ne pa meni zraven drugi jezik priporočevati, ali celo slovensčino za v prihodnji prepovedovati.

Res je, da znam tudi nemški, ali rajši govorim in pišem slovenski, jezik svojih dedov, kakor tudi Nemci svojim rojakom v sramoto štejejo, ako rabijo na mesto svojega maternega jezika n. pr. francoščino brez potrebe. Minuli so časi, v katerih se je postavila slovensčina v kot.

Uradni jezik „Amtssprache“ je v slov. Bistrici ne samo nemški, ampak po navedenih postavah tudi slovenski; to se ne da tajiti.

Kar se tiče besede „Partheistandpunkt“ res ne razumim, kako se vrine taka beseda v sodni odlok. Pomen „stranke“, menda politične stranke, je vendar popolnoma drugi, ko jezik moje prošnje. Politika s pravosodnimi postavami nima kaj opraviti; jaz tudi nisem slavni sodnji predložil nekaj političnega, ali jo povabil, meni nekam slediti.

Na dalje pravi sl. sodnija, da jezik moje prošnje ni razumljiv. Ta beseda le dokaže, da sodnija ne razumi slov. jezika, akoravno po toliko cesarskih postavah bi moral vsak uradnik na Slovenskem znati popolnoma slovenski brati in pisati. Jaz znam slovenski; sicer ne bi Slovenci razumeli mojih dopisov v slovenske časnike, moje knjige „Slovenci, kaj čemo?“ mojih govorov, po katerih sem bil izvoljen za deželnega poslanca itd.

Še to moram omeniti. Odlok sl. sodnije je v svojem drugem delu prav za prav graja, grajati pa sodnija le takrat sme prosilca, ko bi se v svoji vlogi posluževal bil nespodobnih izrazov. Tega pa jaz nisem storil, toraj sl. sodnija nima nobenega razloga, mene grajati.

Tedaj prosim; Naj sl. c. k. okrajna sodnija predloži mojo pritožbo visoki c. k. deželni nadsodnji, ktera se prosi, določiti, da ni veljaven odlok v svojem drugem delu, ki se tiče jezika.“

To pritožbo izročil sem že mes. marca t. l., pa do danes še nisem dobil nobenega odloka.

Ta prigodbica kaže, kako da si tolmačijo naši uradi besedo ministerskih ukazov: če to udeležniki želé. Od kogar je znano, da zna tudi nemški, ta ne sme dopisavati slovenski. Kako pa s tem, kdor le slovenski zna, kakor postavim, sploh naši kmetje? Zakaj se pa tudi njim ne dopiše slovenski, če to željo sami izrečejo. Čez leto in dan

*) Prav po ministerski. G. ministri priporočujejo uradnikom rabo slov. jezika, ti pa dotičnikom — nemškega. Čudno!

**) Ali leži slov. Bistrica more biti v Rajhu?

je že, odkar je izročilo sedem občin pohorskih šmarske fare slovensko prošnjo tukajšnemu okrajnemu uradu, naj z naprej z njimi slovenski uraduje, ker so vsi Slovenci in razun g. duhovnikov in učitelja nikdo nemški ne razume. Ta prošnja še dozdaj ni rešena, uradovanje pa še skoz nemško. Kaj nam toraj pomagajo vsi ministerski ukazi!

Iz Haloz. (Gibanje „družbe sv. Mohora“ v labodski vladikovini) Vladikovina „Labod“ je glede na družbo sv. Mohora vse slovenske sestre dično prephetala, ter se popela od lani na slavno višino, na 2395 mohorjanov. Nikdor ne misli, da je lok že dovolji napet; nikakor, ima dekanovin in žup, kjer bi se dalo še dva ali trikrat toliko družbenikov nabrati, same resne volje je treba. Labodska vladikovina šteje 427.022 ljudi; 24 dekanovin, namreč 14 iz starega labodskega dela, kjer je 249.440 duš in 1159 mohorjanov; Videm jih ima največ, namreč 142, pa ima tudi največ stanovnikov, Vuzenica najmenje, namreč 20. Novi labodski prvlje k Sekovi spadajoči del obseza 10 dekanovin in v teh 177.582 duš, izmed katerih je 1236 mohorjanov; dekanovina sv. Juri nosi prvi venec, broječa 197 m.; marberška je največa sirota z 15 m. Številke jasno pričajo, da so nekdanji Sekovščani le strici, delajmo neopešano in še lepše si osvetljamo lice. Po razmeri bivalcev ide v hočki dekanovini 1 mohorjan na 76 ljudi, v marberška pa na 631; poprek vzemši je v labodski vladikovini vsak 178. človek mohorjan. Doženemo li dotle, da bode drugo leto vsak 100. Laboščan družnik, kar ni prenapeto, potakem bi narastlo število mohorjanov na 4270. Poskusimo pomislivši, da brez truda ni zmage, zmago pa sprejaja slavje.

O tej priliki ne morem opustiti nekterih posamnosti. Marberškim dekanovinčanom mnogo ne zamerjamo zbog siromaštva, nemškutarstva in nevednosti slov. branja; vendar omenjam, da je 1862 l. večje število bilo, nego letos. Golelim čudom se čudimo dekanovini cirkovski, ktera je 1862 l. kazala 89 mohorjanov, letos pa 26; ni li to po izbor rakov pot? Res je, da se na gornjem Ptujskem polji nahaja obilo kizleka, vendar tudi rodovitne zemlje, kjer bi posejano seme sad rodilo, toda kjer se ne seja, ni upati žetve, kjer se ne oznanjuje, ne more se slišati. Dobrih, nraavnih knjig potrebo kažejo večkrat se ondi ponavljajoče krvave zgodbe. Mravlje turke imajo svojega vojvodo in ravnatelja, vas pa bi pastirje iz misli puščali? Ptujška gora, sv. Janž, posebno sv. Lovrenc in Slivnica, jeli se ne sramujete nazadnjištva? Mariborska dekanovina je druga po množini družnikov, vendar sv. Magdalena, sv. Martin, sv. Marjeta, Kamca, Selnica nimajo župljanov, (razume se mohorjanov) h čemu pastir brez črede? Jurjevska dekanovina pri Ščavnici kaže 1862 l. 6 mohorjanov, letos pa 197; vidite, koliko je mogoče, ako samo hočemo; kaj še bi bilo, če bi Kapela imela župnika, in kakih 30 župljanov, in sv. Anton razve g. župnika in nekega želarja isto toliko za mohorjane. Kaj bi rekel o g. T. pri sv. Lenartu, kateremu so modrice prijazne, ne bili tudi vi jim darovali; razne bire kamenje zbirati ter po vrstah urejevati se še ne pravi narodu k omiki pomagati. Kaj pomaga ljudstvu najmodrejša glava, ako jeni svetli in iskreni žarki ostanejo zaprti, ne možé razsvetljevati, užigati in bistriti sonarodnjakov. Bogme in na Polenščaku je posebno treba dušnega, zlasti nraavnega rediva, toda . . . Labodska vladikovina je letos sprejela v svoje naročje okoli 12.000 podučnih knjig, koliko inachi, ne vem; nili taka prikazen presijajni dokaz napredku v omiki na narodni podlogi. Vi nemškutarji! naznanite, naznanite, koliko dobrih in podučnih knjig ste spravili med slovenski narod? Naprej, naprej! Živila krščanska in narodna omika!

Iz Maribora 4. septembra. (Razlagove „Pesmarice“ konfiscirane.) Znano je, da je Mariborčanka (Marb. Zeitung) širokoustno raztrobila grdo laž, „da so se pri šolskem izpitu 24. avgusta ruske slovnice hotele deliti, kot šolska darila in da sta gg. Perko in Bretzel kot srenjska šolska ogleda to odbila.“ Mariborčanka je v naslednem listu samo to prekicala, da niso bile ruske slovnice, ampak Razlagove „Pesmarice“, drugo je vendar kot faktum pustila. Vendar pa je celi sostavek neresničen: prvič ni res, da je bil šolski izpit 24., ampak že 20. avgusta, drugič ni res, da so se „Pesmarice“ hotele kot darila deliti, in tretjič se zatoraj tudi niso mogle odbiti kot darila. Prava resnica pa je samo to: Omenjeni g. Perko srenjski šolski ogleda pri sv. Magdalena je še le 27. avgusta došel k

g. župniku prašaje ga, ali je res, da so se slovenske knjige šolarjem za darila poslale. Ko mu g. župnik to potrdi, je g. ogleda tirjal, da se mu naj jedna darovanih knjig izroči, da jo pregleda ali je za šolarje ali ne? — Opazivši v nji cirilico, ktera se mu je prej ko ne zlo sumljiva zdela, je končno od učitelja tirjal, da se mu vse knjige izročijo, izgovarjaje se, da je hoče primeriti ali so vse jednake ali ne? Učitelj ga prosi naj mu vsaj jedno pusti, ker jih je dal sam na svoje stroške vse vezati, kar je tudi velikodušno storil, drugih sedem pa je odnesel in jih še do denešnjega dne ninazaj poslal. Na to je nastal tak hrup po celem mestu, ko da bi že celo Magdalensko predmestje polno Rusov bilo, nekteri mestni odborniki so hiteli k okrajnemu predstojniku naj proti temu postopa; predstojnik pošlje tje tirjaje omenjene knjige in glej kaj dobi Razlagovo Pesmarico. Prašamo pa kdo je dal gosp. Perku pravico knjige konfiscirati in je zadržati? — Nam ni znana nobena taka postava!

Novičar.

— Med deputacijama (ogrsko in državnozborna) je že bila nastala neka neprijetna razprtija; zdaj pa se vendar čuje, da se boste po cesarjevem uplivu zjedinele.

— (Česka koronina značila se povračajo.) Dan ali prav za prav noč od 28. na 29. avgusta t. l. je bil za dežele spadajoče k koroni sv. Večeslava dan veselja. Ko so se lansko leto o priliki vojske Nemcev z Nemci te dragocenosti narodne samouprave grabljivosti pruskih Nemcev morale vmeknoti, so je še o pravem času prepeljali v Beč, kder so do gori naznanjenega dne v cesarski zakladnici bile shranjene. Ta dan o šestih na večer jih je prevzela česka deputacija v Beču, in sicer korono, žezlo, meč, kraljevstveno jabolko in plašč. Vse te dragocenosti so se naložile na poseben pridvoren slovesnosten voz in se peljale na kolodvor severne železnice. Neizmerna truma častiteljev korone sv. Večeslava je sprevala „slava“ klicaje te drage spomenike nekdanje slave in nade bodoče sreče in velikosti. Na kolodvoru je bil pripravljen poseben časten vlak za to, ki ga je vlekla krasno venčana lokomotiva „Jaromir“. Na celem potu iz Beča po Moravi in Českem je bila sv. Večeslavska korona velelepo oslavljenja. Na vseh postajah, ja celo pri posameznih vesnicah je ljudstvo v mnogobrojnih trumah vlak pozdravljalo z petjem in godbo, blizo in dalječ so pa planteli kresovi po višinah, kamorkoli je oko pogledalo, tako da je bila, kakor česke novine pišejo noč se v dan spremenila. Naj slavnejši pa je bil pozdrav v stostolpi, kraljevi Pragi. Celo mesto je bilo na nogah. Okoli pol devetih so naznanjali možarji, da se bliža vlak z koroninimi značili, ki so se iz vagona v skrinji prenesla v veliko dvorano kolodvorno in v stekleni omari na mizo postavila. Odtod so je prenesli v slovesnem sprevedu na kočijo nadbiskopovo, ki jih je prepeljala v crkev sv. Miklavža, v kateri je kardinal nadbiskop sv. maša bral in slovesno tedeum zapel v zahvalo Bogu, da je narodu dragocene spominke sopen povrnol. Po končani božji službi so se prepeljala v ravno tako slavnem sprevedu v crkev sv. Vida in tam ljudstvu na ogled postavila. O šestih zvečer so je zhranili na odločenem mestu v Večeslavskem kroninem arkivu. Narod českoslovanski pa je z svojim navdušenim sprijemom znamenj nekdanje svoje velikosti javno pred svetom izrekel, da se ne odreče svojih pravic in da jih bode branil do zadnjega diha.

— (Čitavnice na Goriškem.) V Goriškem prebiva 14000 Slovencev, skorej samih kmetov in vendar že imajo 10 čitavnic. — Štajerski Slovenci na noge!

— (Stroški za vojaštvo v Avstriji.) Koliko Avstrija izdava za svoje vojaštvo, vidi se med drugim iz sledečega, da ima v službi 2 maršala, 20 podmaršalov in generalov konjištva, 75 maršallajtnantov, 114 generalmajorjev, 262 polkovnikov (obrstarjev), zraven teh je v penziji 28 podmaršalov in generalov konjištva, 143 maršallajtnantov, 191 generalmajorjev in 449 polkovnikov. V Gradcu živi teh penzioniranih viših častnikov 132.

— Čuje se, da bo 16. ali 20. t. m. državni zbor spet sklican.

— V Zagreb so sklicani vsi veliki župani, da bi se tamo z krlj. namestnikom pogovorili za stran sklicanja deželne zbornice.

— 15. julija t. l. je došel predstojnik republike meksikanske Benito Juarez s svojo armado prav slovesno v glavno mesto Meksiko, kder bo zdaj jegov sedež. O Maksimilianovem truplu pa se še zmirom nič gotovega ne ve.

— Pravi se, da je novi predsednik deželne sodnije v Celovcu dr. vitez Waser za potrebno spoznal z ozirom na to, da je na Koroškem jedna tretjina prebivavcev slovenska, sestaviti pri obravnava z Slovenci tudi zbor iz peterih slovenskih sodnikov, da ne bo več treba obtoženec in prič po tolmačih izpitovati. Prav bi bilo če bi se to res zgodilo in sicer ne samo v Koroški temuč tudi v vseh onih deželah, kder še je več, ko jedna tretjina Slovencev.

— Iz Španjolske prihajajo vsak dan drugi glasi; jeden dan se po vseh časnikih bere, da se je punt po celi deželi razširil in da kraljica hoče oditi, drugi dan pa, da je punt popolnoma pokončan — Resnica je morebiti v sredini!

— V Ogerski so se popisovali honveti (dobrovolci od 1848 leta) in pokazalo se je, da je še 70000 dobrih vojakov med njimi.

— Ruska je 100.000 pušk, ktere se od zadaj nabijajo v Ameriki naročila, ktere morajo v dveh letih gotove biti.

Razpis darila. Dramatiškega društva začasni odbor je v seji dne 20. julija t. l. sklenol, da se razpiše darilo dvajsetih goldinarjev za najbolji izvorni tekst (libreto) komične operete. Rokopisi pošiljajo naj se do 1. novembra t. l. podpisnemu odboru. Honorirali se bodo primerno tudi drugi dobri rokopisi, kterim se omenjeno darilo ne bode moglo prisoditi.

V Ljubljani dne 21. julija 1867.

Odbor dramatiškega društva.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

G. Huber, knjigar v Ljutomeru, 1 fl.; društvo gosp v Mariboru po mestu in predmestih je nabralo in darovalo 132 fl. 10 kr.; „Zgodnja Danica“ nabrala 5 fl.; skupnina 138 fl. 10 kr. Skupnina vseh dohodkov 3354 fl. 58 kr.; 3 cesarski zlati, 5 frankov v zlatu, 4½ križastih in 2 prosta tolarja; in 8 dvajsetic.

Za Krempeljnov spominek so darovali.

G. dr. Dominikuš, odvetnik v Mariboru 5 fl.

Tržna cena

pretekli teden.

	V varuž-dinu		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4 80	4 60	5 —	—	4 40	—	—	—
Rži	2 75	2 70	8 60	8 10	—	—	—	—
Ječmena	—	2 70	2 80	—	—	—	—	—
Ovsa	1 45	1 40	1 50	—	—	—	—	—
Turšice (kuruze) vagan	3 10	2 90	3 40	3 10	—	—	—	—
Ajde	2 60	2 80	3 20	2 60	—	—	—	—
Prosa	2 60	2 80	—	—	—	—	—	—
Krompirja	1 30	—	80	1 —	—	—	—	—
Govedine funt	—	18	—	22	—	24	—	24
Teletine	—	20	—	24	—	26	—	26
Svinjetine črstve funt	—	24	—	24	—	24	—	24
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	8 50	8 80	6 90	7 80	—	—	—	—
" 18" "	—	4 20	—	—	—	—	—	—
" 36" mehkih "	5 50	5 60	5 —	5 80	—	—	—	—
" 18" "	—	3 10	—	—	—	—	—	—
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	40	—	40	—	40
" " mehkega " "	—	60	—	30	—	40	—	35
Sena cent	1 —	—	70	60	—	95	—	—
Slame cent v šopah	—	90	—	90	—	40	—	80
" " za steljo	—	60	—	50	—	35	—	60
Slanine (špeha) cent	36	—	—	40	—	—	—	—
Jajec, šest za	—	10	—	10	—	—	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 91 kr. a. v.

Ažijo srebra 121.50.

Narodno drž. posojilo 66.50.

Loterijine srečke.

V Gradcu 31. avgusta 1867: **11 2 30 68 46**

Prihodnje srečkanje je 14. septembra 1867.

g. župniku prašaje ga, ali je res, da so se slovenske knjige šolarjem za darila poslale. Ko mu g. župnik to potrdi, je g. ogleda tirjal, da se mu naj jedna darovanih knjig izroči, da jo pregleda ali je za šolarje ali ne? — Opazivši v nji cirilico, ktera se mu je prej ko ne zlo sumljiva zdela, je končno od učitelja tirjal, da se mu vse knjige izročijo, izgovarjaje se, da je hoče primeriti ali so vse jednake ali ne? Učitelj ga prosi naj mu vsaj jedno pusti, ker jih je dal sam na svoje stroške vse vezati, kar je tudi velikodušno storil, drugih sedem pa je odnesel in jih še do denešnjega dne ninazaj poslal. Na to je nastal tak hrup po celem mestu, ko da bi že celo Magdalensko predmestje polno Rusov bilo, nekteri mestni odborniki so hiteli k okrajnemu predstojniku naj proti temu postopa; predstojnik pošlje tje tirjaje omenjene knjige in glej kaj dobi Razlagovo Pesmarico. Prašamo pa kdo je dal gosp. Perku pravico knjige konfiscirati in je zadržati? — Nam ni znana nobena taka postava!

Novičar.

— Med deputacijama (ogrsko in državnozborna) je že bila nastala neka neprijetna razprtija; zdaj pa se vendar čuje, da se boste po cesarjevem uplivu zjedinele.

— (Česka koronina značila se povračajo.) Dan ali prav za prav noč od 28. na 29. avgusta t. l. je bil za dežele spadajoče k koroni sv. Večeslava dan veselja. Ko so se lansko leto o priliki vojske Nemcev z Nemci te dragocenosti narodne samouprave grabljivosti pruskih Nemcev morale vmeknoti, so je še o pravem času prepeljali v Beč, kder so do gori naznanjenega dne v cesarski zakladnici bile shranjene. Ta dan o šestih na večer jih je prevzela česka deputacija v Beču, in sicer korono, žezlo, meč, kraljevstveno jabolko in plašč. Vse te dragocenosti so se naložile na poseben pridvoren slovesnosten voz in se peljale na kolodvor severne železnice. Neizmerna truma častiteljev korone sv. Večeslava je sprevala „slava“ klicaje te drage spomenike nekdanje slave in nade bodoče sreče in velikosti. Na kolodvoru je bil pripravljen poseben časten vlak za to, ki ga je vlekla krasno venčana lokomotiva „Jaromir“. Na celem potu iz Beča po Moravi in Českem je bila sv. Večeslavska korona velelepo oslavljena. Na vseh postajah, ja celo pri posameznih vesnicah je ljudstvo v mnogobrojnih trumah vlak pozdravljalo z petjem in godbo, blizo in dalječ so pa planteli kresovi po višinah, kamorkoli je oko pogledalo, tako da je bila, kakor česke novine pišejo noč se v dan spremenila. Naj slavnejši pa je bil pozdrav v stostolpi, kraljevi Pragi. Celo mesto je bilo na nogah. Okoli pol devetih so naznanjali možarji, da se bliža vlak z koroninimi značili, ki so se iz vagona v skrinji prenesla v veliko dvorano kolodvorno in v stekleni omari na mizo postavila. Odtod so je prenesli v slovesnem sprevedu na kočijo nadbiskopovo, ki jih je prepeljala v crkev sv. Miklavža, v kateri je kardinal nadbiskop sv. maša bral in slovesno tedeum zapel v zahvalo Bogu, da je narodu dragocene spominke sopen povrnol. Po končani božji službi so se prepeljala v ravno tako slavnem sprevedu v crkev sv. Vida in tam ljudstvu na ogled postavila. O šestih zvečer so je zhranili na odločenem mestu v Večeslavskem kroninem arkivu. Narod českoslovanski pa je z svojim navdušenim sprijemom znamenaj nekdanje svoje velikosti javno pred svetom izrekel, da se ne odreče svojih pravic in da jih bode branil do zadnjega diha.

— (Čitavnice na Goriškem.) V Goriškem prebiva 14000 Slovencev, skorej samih kmetov in vendar že imajo 10 čitavnic. — Štajerski Slovenci na noge!

— (Stroški za vojaštvo v Avstriji.) Koliko Avstrija izdava za svoje vojaštvo, vidi se med drugim iz sledečega, da ima v službi 2 maršala, 20 podmaršalov in generalov konjištva, 75 maršallajtnantov, 114 generalmajorjev, 262 polkovnikov (obrstarjev), zraven teh je v penziji 28 podmaršalov in generalov konjištva, 143 maršallajtnantov, 191 generalmajorjev in 449 polkovnikov. V Gradcu živi teh penzioniranih viših častnikov 132.

— Čuje se, da bo 16. ali 20. t. m. državni zbor spet sklican.

— V Zagreb so sklicani vsi veliki župani, da bi se tamo z krlj. namestnikom pogovorili za stran sklicanja deželne zbornice.

— 15. julija t. l. je došel predstojnik republike meksikanske Benito Juarez s svojo armado prav slovesno v glavno mesto Meksiko, kder bo zdaj jegov sedež. O Maksimilianovem truplu pa se še zmirom nič gotovega ne ve.

— Pravi se, da je novi predsednik deželne sodnije v Celovcu dr. vitez Waser za potrebno spoznal z ozirom na to, da je na Koroškem jedna tretjina prebivavcev slovenska, sestaviti pri obravnava z Slovenci tudi zbor iz peterih slovenskih sodnikov, da ne bo več treba obtoženec in prič po tolmačih izpitovati. Prav bi bilo če bi se to res zgodilo in sicer ne samo v Koroški temuč tudi v vseh onih deželah, kder še je več, ko jedna tretjina Slovencev.

— Iz Španjolske prihajajo vsak dan drugi glasi; jeden dan se po vseh časnikih bere, da se je punt po celi deželi razširil in da kraljica hoče oditi, drugi dan pa, da je punt popolnoma pokončan — Resnica je morebiti v sredini!

— V Ogerski so se popisovali honveti (dobrovolci od 1848 leta) in pokazalo se je, da je še 70000 dobrih vojakov med njimi.

— Ruska je 100.000 pušk, ktere se od zadaj nabijajo v Ameriki naročila, ktere morajo v dveh letih gotove biti.

Razpis darila. Dramatiškega društva začasni odbor je v seji dne 20. julija t. l. sklenol, da se razpiše darilo dvajsetih goldinarjev za najbolji izvorni tekst (libreto) komične operete. Rokopisi pošiljajo naj se do 1. novembra t. l. podpisnemu odboru. Honorirali se bodo primerno tudi drugi dobri rokopi, kterim se omenjeno darilo ne bode moglo prisoditi.

V Ljubljani dne 21. julija 1867.

Odbor dramatiškega društva.

Račun dohodkov in stroškov za Slomšekov spominek.

G. Huber, knjigar v Ljutomeru, 1 fl.; društvo gosp v Mariboru po mestu in predmestih je nabralo in darovalo 132 fl. 10 kr.; „Zgodnja Danica“ nabrala 5 fl.; skupnina 138 fl. 10 kr. Skupnina vseh dohodkov 3354 fl. 58 kr.; 3 cesarski zlati, 5 frankov v zlatu, 4½ križastih in 2 prosta tolarja; in 8 dvajsetic.

Za Krempeljnov spominek so darovali.

G. dr. Dominikuš, odvetnik v Mariboru 5 fl.

Tržna cena

pretekli teden.

	V varuž-dinu		V Mariboru		V Celju		V Ptujju	
	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.	fl.	k.
Pšenice vagan (drevenka)	4 80	4 60	5 —	4 40				
Rži	2 75	2 70	8 60	8 10				
Ječmena	—	2 70	2 80	—				
Ovsa	1 45	1 40	1 50	—				
Turšice (kuruze) vagan	3 10	2 90	3 40	3 10				
Ajde	2 60	2 80	3 20	2 60				
Prosa	2 60	2 80	—	—				
Krompirja	1 30	—	80	1 —				
Govedine funt	—	18	—	22	—	22	—	24
Teletine	—	20	—	24	—	24	—	26
Svinjetine črstve funt	—	24	—	24	—	—	—	24
Drv 36" trdih seženj (Klafter)	8 50	8 80	6 90	7 80				
" 18" "	—	4 20	—	—				
" 36" mehkih "	5 50	5 60	5 —	5 80				
" 18" "	—	3 10	—	—				
Oglenja iz trdega lesa vagan	—	80	—	40	—	40	—	40
" " mehkega " "	—	60	—	30	—	40	—	35
Sena cent	1 —	—	70	60	—	95	—	—
Slame cent v šopah	—	90	—	90	—	40	—	80
" " za steljo	—	60	—	50	—	35	—	60
Slanine (špeha) cent	36	—	—	40	—	—	—	—
Jajec, šest za	—	10	—	10	—	—	—	—

Cesarski zlat velja 5 fl. 91 kr. a. v.

Ažijo srebra 121.50.

Narodno drž. posojilo 66.50.

Loterijine srečke.

V Gradcu 31. avgusta 1867: **11 2 30 68 46**

Prihodnje srečkanje je 14. septembra 1867.